

על-ידי דרוך ופשיט כלבה. הילדים האחרים
מבינים לעצמם פגזי-קרטר ומהחילים להתקדם
בזחילה לעבר הינד הטבעה. משחקלים ששני
הפגזים לא ישגיחו בהם זיו ואמתי פצלי-חיים
להגיע קרוב מאד: קסטרם על-ידי נקיק צר
הם טפטירים בצצות קרטר לעבר הפגזים אלא
שהם מתגלים על-ידי דרוך ועמיה הטפטירים
אליהם. פגזי-מי שנגמע - יוצא מן המשחק
ועובר לטפול של סגל, רנה וליף ואילו כרמיה
מצטרפת לפגזים מה-יש-היא אנהת להתכבד
כמוהם מדוע זה לא תסייע בלחיקה?

כךד מאתר. יאנהו מהליטום לתור. קשה
לעזוב את המקום. אך מהליטים לשוב אליו
בשבוע הקא בדרך חזרה אני מביעה לילדים
לשחק למען חבל החזרה וכבר רצים הכל
ופנסים להתקבא בצדי הכביש ואילו אירים
וילך מהליטות לעבת אחי. הפסילנו לגלות
סימן מתקבאים הילדים בדרך ולהודיע להם.
כי דאינו אותם. והפסידם - להכחיל אותנו.
שלא נראה אותם אנו קטנות עד קשה קלה
ומתחילות לעזר דריסה

אך כאן נשכחו כללי המשחק. וכל הילדים.
שהיו רגעים נועטים קדם לבן נלהבים למשחק.
קצאו שעשוע חדש שתאם נקנס בהם הילד
הרעי. זה שדו"ח לעולל נעשי קננס. הפכעיסים
אותנו פל-קך אותו. הנלל הרעי. שנקנס בהם
פתאם. דחפם לברת...

אנהנו מהפשות. קוראות ורואות אותם
בידהים מאתנו מדוע? לכה זה נתקלל המשחק
בשל יתוש קטן ומכער? תהלה כעסתי. ואחר-
כך פשוט. הנה לי עזוב: מדוע התקלל השחיל?
בשל מה?

הזרתי תביתה לדדי ואפתי קלא קוד:
תכל. ילדים. כל-כך חבל על היום הוקה
שהתקלל. בשל רוח-שנות שנקבה לפתע...
בדרך הצטרפו אלי רנה, סגל וליאור.
הם רצו לפגם זקה את הסיוע. גם זו למובת.